

Marija Voče: “Zajedno primamo Božiju ljubav”

Predsednica pokreta Fokolara, Marija Voče, dala je specijalni intervju o koracima za ujedinjenje svih hrišćana, okupljanjima Fokolara, i iskušenjima sa kojima se hrišćanski svet trenutno suočava, tokom [ekumenskog kongresa “Na putu zajedno”](#) u Kastel Gandolfu od 9. do 13. maja 2017. na kome je boravila i grupa iz Srbije.

Razgovor, obavljen na inicijativu novinarkе RTS-a Dragane Vučićević, kao i drugih novinara prisutnih na kongresu, prenosimo u celosti.

Koja je poruka koju ovaj Kongres treba da pošalje?

- Poruka je da, ako smo zajedno, možemo hodati brže. Ja verujem, stoga, da shvatamo da smo već izgradili mnogo zajedno, ovde se vidi jedinstvo koje je već rođeno i izgrađeno među nama. Sada i ubrzavamo korake kako bi jedinstvo bilo potpunije i vidljivije, konkretno usmereno ka napred.

Kako možemo stići do jedinstva i univerzalnog bratstva? Da li je moguće to postići u ovom veku?

- Sigurna sam da je to jedinstvo Božija želja. Bog hoće da svi budu jedna porodica, braća i sestre. Ako je to njegova želja, ne može da se ne ostvari. Ne znam da li će se ostvariti baš potpuno u ovom veku. Ali, to i nije važno, važno je da mi već pravimo korake u sadašnjosti, moramo i dalje raditi u tom pravcu, barem da se prepoznamo kao braća i kao hrišćani.

Govori se o Crkvi kao o zajednici, ali kako to ostvariti kad se ne pričešćujemo svi zajedno?

- Činjenica da ne možemo primiti svetu tajnu evharistije zajedno jeste bolna za sve. Međutim, osećamo da Isusovo prisustvo u svetu, ne može biti ograničeno isključivo na evharistiju. Isus je sa nama na mnogo načina – on je sa siromašnima, kod onih koji su nam nadređeni, u svima koji nas predvode, u svim crkvama, u svim institucijama.

Immagine non disponibile

Mi kao Pokret osećamo posebno važnim bol Isusovu i njegovu sveprisutnost. On je preuzeo na sebe svu bol čovečanstva, stoga i bol razdeljenosti, ujedno je to bol koju je doživeo u trenutku raspeća i napuštenosti od strane Oca. Onda osećamo njegovo prisustvo u tom bolu i njegovo postojanje u onome što je rekao - gde su tri ili više ujedinjeni u njegovo ime, nije rekao u euharistiji, rekao je u moje ime - to znači, biti ujedinjeni u ime Isusa. Dakle, ako smo ujedinjeni u ime Isusa, ujedinjeni smo u uzajamnoj ljubavi, zbog čega je On i došao na zemlju. Dakle, u uzajamnoj ljubavi i svim njegovim pojavama. Provera da li mi živimo pravo zajedništvo jeste u tome da možemo reći - šta je to što nas može odvojiti od Hristove ljubavi. Ne možemo zajedno da primimo tajnu euharistije, ali ne i Božiju ljubav. Ne možemo da ne živimo ovu ljubav svi zajedno.

Svet je na ispitu, mnogo je izazova - ugrožen mir, puno terorizma, mnogo ratova. Na koji način ekumenizam može da doprinese održavanju mira?

- Ekumenizam je važan za mir jer je ekumenizam jedinstvo. Jedinstvo je mir. Jedinstvo je biti jedno telo i jedna duša. To je - voleti se. To je razmenjivati mišljenja, deliti sopstvena dobra, boli, radosti. Mir nije odsustvo bombardovanja, kompromis koji se potpisuje. Mir je jedinstvo među srcima. Dakle, ekumenizam služi da se izgradi i proširi ovaj cilj, ako se hrišćani predstave ujedinjeni, sigurno će postići više. Zajedno će ostvariti planove mira - mogu da pomognu i praktikovanjem raspodele dobara onima koji beže iz država u ratu u potrazi za boljim životom, prihvatanje. Ali, pomoći će ako budu ujedinjeni.

Potpisali ste [deklaraciju u Otmaringu](#) koja naglašava da smo malobrojni i da nema smisla da budemo razdeljeni. Razjedinjenost hrišćana u ovakvim vremenima bi bila skandal čovečanstva. Kako ste se zauzeli za to kao Pokret Fokolara?

- Mi stalno radimo za taj cilj, živimo imperative koji su proistekli iz te deklaracije, ali treba i da ih konkretno živimo, napisano je da hrišćani moraju da daju svedočanstvo i delima. Mi se zalažemo da ta dela budu svedočanstvo one ljubavi koja dolazi od Boga. I više, mi svedočimo Božiju ljubav i drugi će shvatiti da je to Božija ljubav, jer nam je već poznata.

Iz toga proizilazi pitanje, s obzirom da je u [Lundu](#) bilo posebno naglašeno da treba svedočiti ovu

• Čini mi se da takav rizik nije pitanje crkve, crkve samo pomažu ljudima da uspostave odnos sa Bogom. Religija je institucija koja po svom nahodaenju pomaže ovaj odnos. Čovek od Boga preuzima ljubav koja treba da bude usmerena onima koji su u nesreći, siromašnima, jer je Bog prvi tako učinio. Bog se učinio, u toj meri siromašnim, da je postao čovek, i toliko siromašnim da je izgubio, barem prividno, svoju božanstvenost. Dakle, ako se mi, hrišćani, bavimo ovim, sigurno ćemo uspeti da postanemo deo društva, ostaćemo verni poruci Gospoda našeg stvoritelja. Sve ostaje ovde u društvenim delima, koja su svetovna, dok crkva ne može biti društveno udruženje.

Monsinjur Farel je govorio o reformi i o Papi Franji. Kakav je vaš pogled na to? Kakav doprinos daje papa Franja ekumenskom pokretu a kakvu ideju daje crkvama?

- Doprinos sam osetila od prvog momenta kada se pojavio na prozoru i rekao da je biskup Rima, umesto da je rekao "papa". To je, čini se, prvi konkretni doprinos ekumenskom putu crkava, a i nastavlja da daje ovaj doprinos, kao što smo čuli od monsinjora Farela, reformom crkve, u smislu najviše povezanosti, najvećeg učešća, kako pastora, tako i vernika, najveće uzajamne poniznosti pri prepoznavanju počinjenih grešaka, sve je jedan put koji vodi ka ekumenstvu. Meni ovo izgleda kao esencijalni doprinos.

Papa Franja je objavio svoju poruku kada smo bili na audijenciji - Marija ispred krsta kao Majka Nade, očuvanja, poslušanja. Marija je na tom putu zajedništva, primer ekumene, zar ne?

- Ja bih reka da jeste, jer je ona Majka Isusa koji je Bog, ali i Majka Isusa čoveka. Stoga je Majka svakog čoveka, i sigurno pokušava sve kako bismo njenog sina ponovo sreli, pronašli, priznali, prepoznali, kao onog Boga koji je sišao zbog nas. Verujem i da nam Bogorodica pomaže da, pre svega, prihvatimo tu scenu ispod Krsta, da iskusimo taj aspekt napuštenosti, jer mi se čini da je baš tamo zbog toga, gde ona sama gubi najveće blago. I podučava nas kako podnosi gubitak tog bogatstva. Dakle, ako je Bogorodica uspela da izgubi toliko, i mi možemo dozvoliti sebi da napustimo i izgubimo neku ideju, dogovor, povredu koju nosimo u sebi, neku predrasudu... kako bismo izgradili novo, kako bismo postali kao ona. To su trenuci u kojima je osnovana crkva: ona zna šta je crkva jer je bila tamo u trenutku kada je Sveti Duh sišao na apostole - ona zna kakvu je crkvu Isus želeo. Ona nam u tome može pomoći.